32004R0437

UREDBA SVETA (ES) št. 437/2004
z dne 8. marca 2004
o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasnih dajatev na uvoz velikih amerikank s poreklom iz Norveške in Ferskih otokov

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [1] (v nadaljnjem besedilu „osnovna uredba“), in zlasti člena 9 Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, ki ga je dala po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

A. ZAČASNI UKREPI

(1) Komisija je z Uredbo (ES) št. 1628/2003 [2] („začasna uredba“) uvedla začasne protidampinške dajatve na uvoz velikih amerikank, ki se uvrščajo pod oznake KN 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 10 15 in 0304 20 15 s poreklom iz Norveške in Ferskih otokov.

(2) Opozoriti je treba, da je preiskava dampinga in škode zajela obdobje od 1. oktobra 2001 do 30. septembra 2002 (obdobje preiskave ali OP). Proučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 1999 do 30. septembra 2002 (obdobje analize).

B. NADALJNJI POSTOPEK

(3) Po uvedbi začasnih dajatev na uvoz velikih amerikank s poreklom iz Norveške ali Ferskih otokov so nekatere zainteresirane stranke predložile svoje pisne pripombe. Strankam je bila na zahtevo dana tudi možnost za ustno zaslišanje.

(4) Vse stranke so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih protidampinških dajatev in dokončno pobiranje varščin, položenih za začasne dajatve. Po tem obvestilu jim je bil dan tudi rok za predložitev stališč.

(5) Po proučitvi ustnih in pisnih pripomb, ki so jih predložile stranke, so bile dokončne ugotovitve ustrezno spremenjene, kjer se je to štelo za primerno.

(6) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, za katere je menila, da so potrebne za njene dokončne ugotovitve. Poleg obiskov zaradi preverjanja podjetij, navedenih v uvodni izjavi 6 začasne uredbe, je treba omeniti, da so bili po uvedbi začasnih ukrepov opravljeni dejanski obiski zaradi preverjanj v prostorih naslednjih podjetjih in družb:

— *Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) Boncelles,* Belgija,

— *Syndicat national des industries du saumon et de la truite fumés,* Pariz, Francija,

— *P/F PRG Export skupaj s povezanim proizvajalcem P/F Luna, Gøta,* Ferski otoki,

— *P/F Vestsalmon skupaj s povezanim proizvajalcem P/F Vestlax, Kollafjørður,* Ferski otoki,

— *P/F Bakkafrost, Glyvrar,* Ferski otoki,

— *P/F Faeroe Salmon, Klaksvik,* Ferski otoki,

— *P/F Faeroe Seafood, Torshavn,* Ferski otoki,

— *P/F Landshandilin, Torshavn,* Ferski otoki,

— *P/F Navir, Argir,* Ferski otoki,

— *P/F Viking Seafood, Strendur,* Ferski otoki.

(7) Nekatere stranke so dokazovale, da izbrano obdobje preiskave ni bilo ustrezno, saj so bile v tem obdobju cene izjemno nizke in so se od takrat zvišale. V zvezi s tem je treba opomniti, da se skladno s členom 6(1) osnovne uredbe za namene reprezentativnih ugotovitev izbere obdobje preiskave, ki pri dampingu običajno traja najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka. Z drugimi besedami, datum začetka postopka praviloma določa obdobje preiskave. Treba pa je opozoriti tudi na to, da je v skladu z običajno prakso Skupnosti obdobje preiskave o dampingu trajalo eno leto. Obdobje enega leta je običajno dovolj dolgo, da zajame tudi sezonske

[1] UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1972/2002 (UL L 305, 7.11.2002, str. 1).

[2] UL L 232, 18.9.2003, str. 29. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 117/2004 (UL L 17, 24.1.2004).

spremembe povpraševanja in torej zagotavlja reprezentativne ugotovitve, predvsem zato ker ne dovoljuje, da bi kratkotrajna nihanja na trgu Skupnosti ali na domačih trgih držav izvoznic imela neproporcionalno veliko težo v ugotovitvah. Člen 6(1) osnovne uredbe tudi določa pravila, po katerih je mogoče upoštevati okoliščine, ki nastanejo po obdobju preiskave. Zato se podatki, ki se nanašajo na obdobje po preiskavi, običajno ne upoštevajo. V skladu z ustaljeno prakso Skupnosti to pomeni, da se dogodki, ki se nanašajo na čas po obdobju preiskave, upoštevajo le, če so očitni, nedvoumni in trajni. Nobeni izsledki te preiskave ne kažejo, da so podatki za obdobje po začetku postopka bolj reprezentativni kakor podatki, ki se nanašajo na obdobje preiskave. Dogodki pred obdobjem preiskave se v vsakem primeru upoštevajo med analizo. Argument je bil zato zavrnjen.

C. **ZADEVNI IZDELEK IN PODOBEN IZDELEK**

(8) Norveški proizvajalci – izvozniki in norveško Ministrstvo za ribolov so menili, da se sveže/ohlajene in zamrznjene postrvi ne smejo obravnavati kot podoben izdelek, ker nimajo enakih fizičnih značilnosti, saj je zamrznjena postrv predelan izdelek, za katerega se kot surovina uporabi sveža postrv. Dokazovali so tudi, da zamrznjena postrv le do določene mere konkurira sveži postrvi in je večinoma namenjena za drugačne trge kakor sveži izdelki. Opozorili so tudi, da oblasti v ZDA zamrznjenih izdelkov dosledno ne vključujejo v okvir protidampinških postopkov za losos s poreklom iz Norveške. Prav tako so zatrdili, da so v zadnjih protidampinških postopkih v zvezi z lososom s poreklom iz Norveške, Ferskih otokov in Čila institucije Skupnosti ugotovile, da zamrznjeni fileti iz Čila le do določene mere konkurirajo svežim izdelkom iz lososa, ki jih proizvaja industrija Skupnosti. Na podlagi teh argumentov so zahtevali, da se zamrznjena cela postrv in fileti postrvi izvzamejo iz postopkov.

(9) V tej zvezi je treba opozoriti, da je ocenjevanje, ali se zadevni izdelek obravnava kot podoben izdelek veliki amerikanki s poreklom iz Skupnosti, sprva temeljilo na tem, ali imajo različne vrste in predstavitve velike amerikanke, tj. fileti ali cela riba, sveža ali zamrznjena, enake osnovne fizične, tehnične in/ali kemične značilnosti. Veljalo je, da v nasprotju s postopki, kakor so prekajevanje ali mariniranje, zamrzovanje velike amerikanke ne spreminja osnovnih značilnosti izdelka, ampak le omogoča njegovo shranjevanje za odloženo porabo. Poleg tega je sedanja preiskava pokazala, da sta sveža in zamrznjena velika amerikanka zamenljiva izdelka. V nedavni preiskavi ([1]) v zvezi z lososom, v kateri je bil predstavljen podoben argument, je bilo odločeno, da zadevni izdelek zajema celo ribo, ribo brez drobovja in različne vrste porcijskih filetov, svežih, ohlajenih ali zamrznjenih, in da te predstavitve lososa predstavljajo en izdelek, ki je sam po sebi v vseh pogledih podoben izdelku proizvajalcev Skupnosti in ki se prodaja na trgu Skupnosti, zato ta primer ne podpira danega argumenta. Argumenti glede prakse v ZDA niso bili obravnavani kot pomembni za preiskavo, ker je protidampinška preiskava, ki so jo opravili organi ZDA, zajela drugačen izbor izdelkov. Zahteva na podlagi zgoraj navedenega, da se zamrznjena cela riba in fileti ribe izvzamejo iz postopkov, ni bila sprejeta.

(10) Iste stranke so tudi dokazovale, da se živa postrv ne sme obravnavati kot zadevni izdelek, da se proizvajalci žive postrvi ne smejo obravnavati v opredelitvi industrije Skupnosti in da je treba proizvajalce postrvi razlikovati od podjetij, ki se ukvarjajo z zakolom, pakiranjem, zamrzovanjem in filetiranjem rib. V tem pogledu je treba zabeležiti, da živa postrv ni zajeta v preiskavo in zato ni upoštevana v skupni proizvodnji zadevnega izdelka v Skupnosti. Poleg tega živa postrv ni zadevni izdelek niti niso proizvajalci živih postrvi vključeni v opredelitev industrije Skupnosti. Vendar je bilo v smislu predloga, da je treba razlikovati med ribogojci postrvi, ugotovljeno, da vsi vzorčeni proizvajalci, zajeti v opredelitvi industrije Skupnosti, gojijo ribe in jih nato zakoljejo in pakirajo ali filetirajo. V nekaterih primerih ribe predelajo naprej in/ali jih zamrznejo. Razlike med proizvajalci in predelovalci torej v industriji Skupnosti ni, zato je bil ta argument zavrnjen.

(11) Stranke so tudi dokazovale, da je del proizvodnje velike amerikanke v Skupnosti namenjen proizvodnji iker in da ribe, ki so gojene, dokler ne odrastejo, glede tega predstavljajo izdelek mnogo nižje kakovosti in jih zato ni mogoče obravnavati kot podobne zadevnemu izdelku. V tem smislu se je tudi dokazovalo, da se osnovne fizične značilnosti bistveno spremenijo zaradi nižje vsebnosti maščob in barve mesa ribe, ki je bila gojena za proizvodnjo iker. Posebej je treba opozoriti, da so domnevne spremembe vsebnosti maščobe in barve mesa opazne le, ko riba doseže polno zrelost, ne pa prej. Zakol rib se običajno opravi, preden

([1]) UL L 133, 29.5.2003, str. 1.

popolnoma odrastejo, zato to ne vpliva na kakovost ribe toliko, da je ne bi bilo mogoče prodati na trg za človeško porabo. Glede tega je treba tudi omeniti, da odrasle postrvi dajejo ikre nižje kakovosti.Vzreja postrvi do odrasle dobe zato ne daje nobene dodane vrednosti niti za proizvodnjo iker. Ribe, ki so gojene manj kakor do polne zrelosti in proizvajajo ikre kot stranski izdelek, je torej mogoče prodati na trgu po cenah, ki so enake ali nižje od cen za mladice postrvi, odvisno od stopnje odraslosti in razmer na trgu. Osnovne fizične značilnosti rib, gojenih do odraslosti, se ne spremenijo, dokler riba ne doseže polne zrelosti. To pa ni v interesu ribogojcev, kakor je razvidno iz zgoraj navedenega. Razlike v kakovosti se ustrezno upoštevajo pri določanju vrst rib, ki so predmet preiskave, in se kot take obravnavajo pri izračunu dampinga ter oceni povzročene škode. Argument je bil zato zavrnjen.

(12) Ker zainteresirane stranke niso predložile nobenih drugih podatkov, se ugotovitve iz uvodnih izjav 9 in 10 začasne uredbe potrdijo.

D. **DAMPING**

1. **Zahtevki, ki so jih vložile stranke iz Norveške in Ferskih otokov**

(13) Več strank iz Norveške in Ferskih otokov je dokazovalo, da je njihova proizvodnja velikih amerikank zvečine usmerjena v oskrbovanje japonskega trga in da dampinški izračuni zato niso zadosti upoštevali domnevnih fizičnih razlik med kakovostnimi vrstami za prodajo na tem trgu in tistimi vrstami rib, ki so namenjene za prodajo na evropskem in njihovem domačem trgu. Stranke so izrazile dvom v ustreznost obravnavanja proizvodnih stroškov na podlagi prihodka od prodaje. Trdile so, da bi morala Komisija namesto tega sprejeti izračune, navedene v vprašalnikih, kjer so bili proizvodni stroški za nevrhunsko kakovost zmanjšani za absolutno razliko v povprečnih prodajnih cenah, izraženih v NOK/kg, med izdelki vrhunske kakovosti in tistimi, ki niso vrhunske kakovosti.

(14) Izračunov proizvodnih stroškov, ki so jih podjetja predložila v izpolnjenih vprašalnikih, ni bilo mogoče sprejeti, ker glede na uvodno izjavo 46 začasne uredbe podjetja niso mogla utemeljeno dokazati, da so bile vse japonske kakovostne postrvi namenjene japonskemu trgu niti da stroškov zvezi s takšnimi ribami niso dejansko pokrivale vse ribe v proizvodnem ciklu. Poleg tega je metodologija, ki so jo podjetja predlagala, prej odpravila nekatere stroške kakor pa jih prerazporedila na vse enote proizvodnje, vzorčeni proizvajalci pa niso imeli vzpostavljenega sistema za opredeljevanje stroškov na podlagi različnih kakovostnih stopenj zadevnega izdelka in niso nikoli prej uporabili predlagane metodologije. Čeprav je potrjeno, da je glavni del izvoza postrvi iz Norveške in Ferskih otokov dejansko namenjen na japonsko tržišče, ni mogoče izključiti dejstva, da se t. im. japonska kakovostna postrv občasno izvaža na druge trge. Če se sprejme argument strank, da je glavni cilj proizvodnje dobava postrvi, ki ustrezajo japonskim standardom, potem je edino pravilno, da se stroški, kakor je na primer dodatna pigmentacija v krmilih, razdelijo med vse proizvedene ribe. Razporeditev proizvodnih stroškov na podlagi prihodka od prodaje, ki jo v odsotnosti primernejše metode predvideva tudi člen 2(5) osnovne uredbe, je dejansko najprimernejša metoda za izražanje razlik v primerih, ko nastanejo enaki stroški za vse izdelke, vendar je njihova končna kakovost različna.

(15) Vzorčeni proizvajalci s Ferskih otokov so trdili, da po njihovem mnenju predlagana metodologija prilagajanja stroškov glede na razlike v vrednosti pri nadaljnji prodaji med različnimi kategorijami postrvi ustreza splošno veljavnim računovodskim načelom. Skladno z uvodno izjavo 56 začasne uredbe metodologija, ki jo uporabljajo vzorčeni proizvajalci, ne razporeja stroškov med izdelke na podlagi dejansko nastalih stroškov in ne razporeja proizvodnih stroškov med izdelke na način, ki ustrezno kaže njihovo prodajno vrednost. Ravno nasprotno, ta metodologija ne uspe prepoznati vseh proizvodnih stroškov, saj temelji na preprostem zmanjševanju stroškov za izdelke nižjega kakovostnega razreda, in sicer za znesek, ki je enak razliki med prodajno ceno in ceno izdelka višjega kakovostnega razreda. Zato se ta metodologija ne more šteti za skladno s splošno veljavnimi računovodskimi načeli.

(16) Prihodek od prodaje kot osnova za razporejanje proizvodnih stroškov v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe torej pomeni, da mora biti vsaka domnevna fizična razlika glede kakovostnega razreda zadevnega izdelka ustrezno upoštevana v izračunih, saj ta metoda po svoji naravi priznava višje proizvodne stroške za ribe višje prodajne vrednosti, kakor je na primer postrv vrhunske kakovosti. Argumenti iz zgornjih uvodnih izjav 11 in 12 se zato zavrnejo in potrdi se pristop, naveden v uvodni izjavi 46 začasne uredbe.

(17) Več norveških strank je dokazovalo, da izračun stroškov pridobitve za vsakega proizvajalca, ki temelji na prodaji za porabo na domačem trgu (uvodna izjava 30 začasne uredbe), predstavlja le majhen del skupne domače prodaje in zato ne bi bil reprezentativen. Pri obravnavi tega

zahtevka je bila ponovno pregledana tudi metodologija za določanje stroškov pridobitve, razložena v uvodnih izjavah 29 do 32 začasne uredbe. Ugotovljeno je bilo, da bi izvzetje prodaje, ki ni bila dosežena med običajnim potekom trgovanja, in ustvarjanje stroškov v primerih, kadar prodaja po vrsti izdelka ni bila donosna, lahko vodilo k temu, da bi stroški pridobitve zajemali elemente, ki niso vezani le na stroške, ampak tudi na dobiček. Zato je bilo ugotovljeno, da izvajanje običajnega poteka trgovanja na ravni proizvajalcev ne bi bilo popolnoma ustrezno. Sprejeta je bila tudi odločitev, da se za osnovo „stroškov pridobitve“ uporabijo izključno stroški vzorčenih proizvajalcev, pri čemer so ti stroški še vedno razdeljeni med izdelke na način, ki je opisan v zadnjem stavku uvodne izjave 46 začasne uredbe. Poleg tega je bilo zaradi zagotavljanja kar največje reprezentativnosti odločeno, da se tako izračunani stroški pridobitve za vsakega vzorčenega proizvajalca tehtajo na osnovi količin celotne prodaje teh proizvajalcev na domačem trgu neodvisnim domačim porabnikom, da bi tako dobili sliko skupnih stroškov pridobitve za vsako vrsto izdelka, ki ga prodajajo vzorčeni proizvajalci.

(18) Predloženo je bilo tudi, da bi bilo treba reprezentativnost domače prodaje norveških izvoznikov oceniti na podlagi skupne domače prodaje treh izvoznikov za vsako vrsto izdelka in ne za vsakega izvoznika posebej (uvodna izjava 34 začasne uredbe). Vendar je sprejeti pristop, po katerem se reprezentativnost domače prodaje ocenjuje za vsakega izvoznika posebej, skladen z ustaljeno prakso upoštevanja okoliščin in ločenega ugotavljanja rezultatov za vsakega izvoznika, ki tvori del vzorca posebej pred ugotavljanjem končnega izida vzorca. Test reprezentativnosti ni nikakor povezan z vprašanjem, ali se v teh primerih uporabljajo posamezne dajatve ali enotna dajatev za vso državo, kakor velja v danem primeru. Argument se zato zavrne in potrdi se pristop, določen v uvodnih izjavah 26 do 28 začasne uredbe.

(19) Več norveških strank je v pozni fazi preiskave dokazovalo, da je izračun stroškov pridobitve za filete postrvi netočen, ker temelji na stroških pridobitve za ribe vrhunske kakovosti, kakor navaja uvodna izjava 33 začasne uredbe, in ker oznake za filete zajemajo mnogo različnih kakovostnih razredov. Trdile so, da se oznaka riba vrhunske kakovosti ne uporablja za filete, ki so običajno izdelani iz rib druge kakovosti in včasih iz rib navadne kakovosti, v skladu z opredelitvijo kakovosti iz uvodne izjave 28 začasne uredbe. Kljub temu so stranke menile, da ne bi bili točni niti izračuni, ki bi temeljili na ribah „druge“ kakovosti, saj že ta kategorija sama po sebi zajema več različnih kakovostnih razredov. Čeprav je bilo med obiski zaradi preverjanja to izrecno zahtevano, stranke niso predložile podatkov, ki bi omogočali podrobnejše izračune, ali kako drugače utemeljile zgornjega zahtevka. Sprejeti pristop velja za najracionalnejšega, ker izračun zajame dejanske kakovostne razlike med vrstami izdelka s tem, da stroške pridobitve, določene za sveže ribe vrhunske kakovosti, brez drobovja in z glavo (najbolj prodajana vrsta izdelka), ustrezno prilagodi, tako da ta kažejo odstotkovno razliko med prodajnimi cenami za ta izdelek in za izdelek v obliki filetov. Opozoriti je treba, da je vprašalnik podjetjem naročal, naj se nemudoma povežejo s pristojnimi osebami, če imajo kakšna vprašanja ali potrebujejo podrobnejšo razlago glavnih vidikov samega vprašalnika, na primer opisa izdelka, vendar tega stranke niso nikoli storile. Na tej stopnji preiskave zgornjih pripomb glede različnih oznak kakovosti, zajetih v uporabljenih oznakah izdelkov, ni več mogoče upoštevati. Metodologija iz uvodne izjave 33 začasne uredbe se zato potrdi.

(20) Norveška stranka je zatrjevala, da so stopnje dobička, uporabljene pri določanju stroškov pridobitve, in normalne vrednosti nerealno visoke (uvodni izjavi 31 in 38 začasne uredbe). V tem pogledu je treba zabeležiti, da zaradi sprememb metodologije za ugotavljanje stroškov pridobitve zdaj ni bila uporabljena nobena stopnja dobička na ravni vzorčenih proizvajalcev. Stopnje dobička, uporabljene na ravni vzorčenih izvoznikov, so bile v omejenem številu primerov, za katere so bile vrednosti sestavljene, od 12 % do 21 %, pri čemer je bila povprečna vrednost približno 15 %. Ti podatki so bili povzeti iz preverjenih podatkov, ki so jih vzorčeni izvozniki navedli za svojo dobičkonosno prodajo, in jih zato ni mogoče obravnavati kot pretirane. Argument se zato zavrne. Norveška stranka je trdila, da bi upoštevanje dobičkonosne prodaje pri sestavljanju stroškov pridobitve in normalne vrednosti v primerih, navedenih v uvodnih izjavah 31 in 36 začasne uredbe, pomenilo kršitev pravil WTO. Tega argumenta ni mogoče sprejeti. Zaradi sprememb metodologije, ki se uporablja za določanje stroškov pridobitve, se vprašanja v zvezi s stroški pridobitve ne pojavljajo več. Pristop k preverjanju donosnosti domače prodaje izvoznikov zaradi določanja normalne vrednosti je skladen z določbami člena 2(4) osnovne uredbe, ki so usklajene s pravili WTO. Zahtevek se zato zavrne.

(21) Stranke s Ferskih otokov so trdile, da je treba, če domače prodaje ni, normalne vrednosti določati na podlagi podatkov o izvozni prodaji v tretje države, ki so bili zahtevani v vprašalniku za preiskavo (uvodni izjavi 50 in 51 začasne uredbe). V tem pogledu je treba zabeležiti, da

zahteva za nekatere podatke v preiskavi nikakor ne prejudicira nadaljnje analize niti ne omejuje izbire metodologij na tiste, ki uporabljajo te podatke. Sestavljanje normalnih vrednosti na podlagi proizvodnih stroškov v državi porekla je prva možnost, ki jo člen 2(4) osnovne uredbe navaja za primere, ko domače prodaje ni. Uporaba sestavljene normalne vrednosti namesto izvoznih cen za tretje države kot podlaga za določanje normalne vrednosti je ustaljena praksa Skupnosti, če ni reprezentativne prodaje na domačem trgu. Stranke niso predstavile nobenih argumentov in ugotovljeni niso bili nobeni razlogi, zakaj bi bile izvozne cene za tretje države v tem primeru ustreznejše kot sestavljene normalne vrednosti. Argument se zato zavrne in potrdi se pristop iz uvodnih izjav 50 in 51 začasne uredbe.

(22) Več norveških strank je dokazovalo, da so bile nekateri prodajni posli z grosisti in distributerji nepravilno izključeni iz obsega domače prodaje. Izračuni so bili popravljeni, da bi upoštevali te prodajne posle.

(23) Štiri norveška podjetja so dokazovala, da oznake, ki se uporabljajo v preiskavi za označevanje različnih vrst zadevnega izdelka, niso dovolj podrobne za njihov namen. Zabeležiti je treba, da sistem označevanja izdelkov temelji na splošno sprejetem sistemu klasifikacije za industrijo, katerega namen je razlikovati med različnimi kakovostnimi razredi izdelka. Zato ta sistem velja za ustrezno podlago za zagotavljanje pravilne primerjave med normalnimi vrednostmi in izvozno ceno za isto kakovost in obliko zadevnega izdelka. Argument se zavrne iz istih razlogov, kakor so navedeni v uvodni izjavi 17.

(24) Norveški izvoznik je zahteval popravek glede domače prodaje trgovcem na drobno, ker naj bi šlo za drugačno raven trgovanja, kakor ga predstavlja prodaja Skupnosti. Argument je bil sprejet in izračun normalne vrednosti je bil ustrezno spremenjen.

(25) Več strank je predložilo pripombe v zvezi z vključevanjem nekaterih postavk v proizvodne stroške ter v zvezi s pravilno identifikacijo poslov domače prodaje, če so bili posli trgovcem izvzeti iz obsega prodaje. Pri zahtevkih, za katere je bilo ugotovljeno, da so utemeljeni, so bili dampinški izračuni ustrezno spremenjeni. Popravljena je bila tudi stvarna napaka pri izračunu stroškov pridobitve za enega norveškega proizvajalca, ki je povzročila prenizko oceno stroškov pridobitve.

2. **Dogodki po obdobju preiskave na Ferskih otokih**

(26) Več strank s Ferskih otokov je dokazovalo, da se je raven proizvodnje in izvoza s Ferskih otokov od obdobja preiskave znatno znižala ter da bo zato izvoz Ferskih otokov v Skupnost v prihodnje neznaten. Trdile so, da bi bilo zaradi tega treba ustaviti postopek proti Ferskim otokom. V tem pogledu je treba zabeležiti, da se skladno s členom 6(1) osnovne uredbe podatki, ki se navezujejo na čas po obdobju preiskave, običajno ne upoštevajo. Ugotovitve morajo biti omejene na obdobje preiskave, razen če je mogoče dokazati, da so učinki novih okoliščin očitni, nedvoumni, trajni, niso predmet manipulacije in niso posledica namernih dejanj zainteresiranih strank. Preverjeno je bilo, da je dejansko prišlo do znižanja proizvodnje in izvoza. Ne glede na to, ali bi bil zaradi omenjenega upada izvoz Ferskih otokov v Skupnost v bližnji prihodnosti dejansko pod ravnjo de minimis, ni zadostnih dokazov za sklepanje, da bo tak upad trajen. Vendar iz tega dejstva niti ob trajnem splošnem znižanju proizvodnje in izvoza ne bi bilo mogoče sklepati, da se bo trajno zmanjšal tudi izvoz v Skupnost, če upoštevamo, da izvoz v ES predstavlja komaj 11 % proizvodnje ter da zato vsaka rahla sprememba v oskrbi, na primer japonskega trga, lahko povzroči bistveno povečanje izvoza v Skupnost. Take situacije bi bilo mogoče preverjati le v daljših obdobjih. Zahtevek se zato zavrne.

3. **Izračun dampinga**

(27) Po sprejetju več zahtevkov in popravkih izračunov so dokončno ugotovljeni zneski dampinga, izraženi v odstotkih neto cene, CIF, franko meja Skupnosti, naslednji:

Norveška, enotna stopnja na ravni države,	24,8 %
Ferski otoki:	
P/F PRG Export (za blago, ki ga proizvaja P/F Luna),	54,5 %
P/F Vestsalmon (za blago, ki ga proizvaja P/F Vestlax),	30,0 %
Sodelujoča, vendar ne vzorčena podjetja,	42,6 %
Vsa druga podjetja,	54,5 %

E. **INDUSTRIJA SKUPNOSTI**

(28) Norveško Ministrstvo za ribolov je dokazovalo, da je delež proizvodnje industrije Skupnosti glede na skupno proizvodnjo Skupnosti nižji od 25 % in da je treba postopek ustaviti zaradi prenizke podpore primeru. Ta vloga je temeljila na argumentu, da proizvodnja industrije Skupnosti ne bi smela vključevati proizvodnje velike amerikanke za

interne transferje, kakor je podrobnejše razloženo v uvodni izjavi 41, in na argumentu, da podatki o skupni proizvodnji Skupnosti za leti 2001 in 2002 iz poročila Zveze evropskih ribogojcev (FEAP) niso zanesljivi, ker FEAP nima skupne metode za zbiranje podatkov o proizvodnji svojih članic.

(29) V zvezi s prvim argumentom je treba zabeležiti, da je brez vpliva na vprašanje, kako bi bilo najustreznejše obravnavati interni trg pri določanju škode, preiskava v vsakem primeru zajela celoten trg zaradi razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 41, 42 in 43, in tako zajela proizvodnjo za prodajo na prostem trgu ter za interne transferje. Sprejeti je torej treba enotno stališče za celoten trg, zato se argument v tem pogledu zavrne.

(30) V zvezi z drugim argumentom je bilo ugotovljeno, da so v začasni fazi statistični podatki, ki jih je objavljala FEAP, res vsebovali mnogo nepotrjenih podatkov, vendar ti niso bili izključna podlaga za odločitev. FEAP zbira podatke o proizvodnji, ki ji jih posredujejo njene članice, nacionalna združenja in/ali nacionalne raziskovalne institucije. Ti podatki se preverijo in posredujejo FEAP v okviru njenih srečanj dvakrat na leto. Podatki o obsegu proizvodnje za preteklo leto se pregledajo in potrdijo. Po rednem letnem srečanju FEAP oktobra 2003 in poznejših obiskih zaradi preverjanja na sedežu FEAP so bili podatki o proizvodnji ustrezno pregledani. Na ravni Skupnosti FEAP ostaja edini vir podatkov za skupno proizvodnjo Skupnosti. Kar zadeva zanesljivost teh podatkov pa je treba opozoriti, da FEAP, kadar je to ustrezno, prilagodi podatke o proizvodnji z namenom zmanjšati razlike med metodami, ki jih uporabljajo njene članice in/ali nacionalni raziskovalni instituti, da bi lahko objavila zbirne podatke. Na podlagi podatkov o proizvodnji industrije Skupnosti, ki so bili pregledani v skladu z uvodno izjavo 44, je bilo ugotovljeno, da industrija Skupnosti zajema več kakor 25 % proizvodnje Skupnosti zadevnega izdelka, zato se argument norveškega Ministrstva za ribolov zavrne.

(31) Proizvajalci – izvozniki s Ferskih otokov in Zveza ribogojcev Ferskih otokov (Faeroe Fish Farming Association) so dokazovali, da je treba pritožnika obravnavati kot regionalno industrijo, ker skoraj celotno proizvodnjo proda na finskem trgu in ker je trgovanje s Finsko znotraj Skupnosti zanemarljivo, s čimer ustreza merilom iz člena 4(1)(b) osnovne uredbe za vzpostavitev ločenega trga. Ker so finski proizvajalci med preiskavo dejansko prodali glavni delež svoje proizvodnje velikih amerikank na finskem trgu, je delež drugih proizvajalcev iz Skupnosti na tem trgu predstavljal več kakor 12 %. Ta delež se šteje kot precejšen, zlasti ker je trg za ta izdelek zelo konkurenčen, pregleden in občutljiv za spremembe cen. Finskega trga zato ni mogoče obravnavati kot ločeni trg. Poleg tega dampinški uvoz iz Norveške in Ferskih otokov ni koncentriran na finski trg in ne povzroča škode samo proizvajalcem te države. Pogoji iz člena 4(1)(b)(i) osnovne uredbe za regionalno obravnavo niso izpolnjeni in argument se zato zavrne.

F. **ŠKODA**

1. **Očitna poraba Skupnosti**

(32) Zaradi pregledanih številčnih podatkov o proizvodnji Skupnosti, opisanih v uvodni izjavi 44, so bili podatki iz uvodnih izjav 67, 74 in 84 začasne uredbe o porabi Skupnosti ter posledično o tržnih deležih industrije Skupnosti ter uvoza iz Norveške in Ferskih otokov ustrezno popravljeni zaradi dokončne ugotovitve in so predstavljeni spodaj.

Očitna poraba Skupnosti

	1999	2000	2001	OP
V tonah	43 831	49 970	54 250	55 565
Indeks 1999 = 100	*100*	*114*	*124*	*127*

(33) Iz navedenega je razvidno, da se je očitna poraba velikih amerikank na trgu Skupnosti nekoliko povečala glede na podatke iz začasne uredbe.

(34) Ena stranka je dokazovala, da so oznake KN, ki jih je v obdobju preiskave uporabljal Eurostat, pokrivale tudi porcijske postrvi, ki niso zajete v obseg tega postopka, zato bi bilo neustrezno uporabiti podatke o uvozu in izvozu teh rib pri izračunavanju očitne porabe velikih amerikank.

(35) Uporabljena metodologija za izračun porabe dejansko upošteva ta element in tudi potrebne in ustrezne spremembe, ki so podrobno opisane v uvodni izjavi 65 začasne uredbe.

(36) Ker niso bili predloženi nobeni drugi podatki in ker so bili upoštevani pregledani podatki o porabi Skupnosti, se uporabljena metodologija, razložena v uvodni izjavi 65 začasne uredbe, potrdi.

2. **Tržni delež zadevnega uvoza**

(37) Na podlagi zgoraj navedenih pregledanih podatkov o porabi Skupnosti so bili za dokončno določitev pregledani tudi podatki o tržnem deležu uvoza iz Norveške in Ferskih otokov in so predstavljeni spodaj:

	1999	2000	2001	OP
Tržni delež	3,8 %	3,5 %	11,0 %	16,7 %

(38) Zgornji podatki kažejo strmo rast dampinškega uvoza iz Norveške in Ferskih otokov, kakor navaja uvodna izjava 74 začasne uredbe. Dejansko se je tržni delež v obdobju analize povečal za približno 13 % in je absorbiral večji del povečanja porabe na trgu Skupnosti v tem obdobju.

3. **Učinek dampinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti**

(39) Ker je bilo ugotovljeno, da so bili nekateri posli nepravilno evidentirani ter zaradi popravkov, ki so upoštevali carinske dajatve prosto kvoto, ki je bila dodeljena Ferskim otokom (uvodni izjavi 92 in 93), so novi izračuni stopenj nelojalnega nižanja cen pokazali, da so se zadevni izdelki s poreklom iz Norveške in Ferskih otokov prodajali v Skupnosti po cenah, ki so nelojalno nižale cene industrije Skupnosti, in sicer v naslednjih odstotkih: Norveška v povprečju za 7,3 % in Ferski otoki v povprečju za 21,8 % do 28,4 %.

(40) Analiza vseh pregledanih podatkov ni spremenila metodologije, razložene v uvodnih izjavah 76 in 77 začasne uredbe, in se s tem potrdi.

4. **Gospodarski položaj industrije Skupnosti**

(i) *Uvodne pripombe*

(41) Med preiskavo je bilo ugotovljeno, da sta dva med vzorčenimi sodelujočimi proizvajalci industrije Skupnosti uporabljala podobne izdelke za nadaljnjo predelavo v druge izdelke, zlasti za prekajene in mlete postrvi. Taki interni transferji, to je transferji, ki jih vključeni proizvajalec uporabi za nadaljnjo predelavo, transformacijo ali sestavljanje znotraj integriranega procesa ne posegajo na odprti trg in zato niso v neposredni konkurenci z uvozom zadevnega izdelka. Da bi upoštevali to stanje in zagotovili kar najpopolnejši prikaz stanja v industriji Skupnosti, so bili pridobljeni in analizirani podatki za celotno dejavnost in naknadno se je ugotavljalo, ali je bila proizvodnja namenjena interni uporabi ali prostemu trgu.

(42) Analiza o stanju na prostem trgu se je osredotočila na naslednje gospodarske kazalce: obseg prodaje, prodajne cene, donosnost, donos naložb in denarni tok. Te ugotovitve so bile kasneje primerjane s podatki za interni trg, če je bilo to mogoče in utemeljeno. Zaradi vzorčenja so se ti kazalci preverjali na podlagi podatkov za vzorčena podjetja. Omeniti je treba, da niso bili ugotovljeni nobeni znaki nadaljnje predelave s strani drugih podjetij v industriji Skupnosti, ampak le zunaj tega vzorca.

(43) Kar zadeva druge gospodarske kazalce, je bilo na podlagi preiskave ugotovljeno, da jih je mogoče proučevati le glede na celotno dejavnost. Dejansko so proizvodnja (za interni in prosti trg), zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, tržni delež, naložbe, zaposlenost, produktivnost, plače in sposobnost pridobivanja kapitala odvisni od celotne dejavnosti, ne glede na to, ali je proizvodnja zaprtega tipa ali za prodajo na prostem trgu.

(ii) *Proizvodna zmogljivost, proizvodnja, izkoriščenost zmogljivosti*

(44) Po uvedbi začasnih ukrepov so bili spodaj navedeni dejavniki ponovno pregledani. Upoštevati je bilo mogoče nekatere podatke o treh sodelujočih proizvajalcih Skupnosti s predpostavko, da so bili podatki iz uvodne izjave 81 začasne uredbe rahlo prenizki. Ti podatki so bili popravljeni zaradi dokončne določitve in so predstavljeni spodaj.

Proizvodna zmogljivost, proizvodnja, izkoriščenost zmogljivosti

	1999	2000	2001	OP
Proizvodna zmogljivost v tonah v protivrednosti celih rib	15 645	15 630	15 665	15 684
Indeks 1999 = 100	*100*	*100*	*100*	*100*
Proizvodnja v tonah v protivrednosti celih rib	11 348	12 739	11 605	12 080
Indeks 1999 = 100	*100*	*112*	*102*	*106*
Proizvodnja/Stopnja izkoriščenosti zmogljivosti	73 %	82 %	74 %	77 %

(45) Analiza vseh pregledanih podatkov ni spremenila ugotovitev, razloženih v uvodni izjavi 81 začasne uredbe, in so s tem potrjene.

(iii) *Zaloge*

(46) Med preiskavo je bilo ugotovljeno, da je eden nevzorčenih sodelujočih proizvajalcev Skupnosti zamrznil velik del lastne proizvodnje v letih 2000 in 2001 ter jo prodal pozneje leta 2001 in v obdobju preiskave. Ker pa ni bilo ugotovljeno, da bi svojo proizvodnjo zamrznili še drugi proizvajalci, se potrdijo ugotovitve, razložene v uvodni izjavi 82 začasne uredbe.

(iv) *Tržni delež industrije Skupnosti*

(47) Nadalje je zaradi pregledanih podatkov o porabi Skupnosti in proizvodnji industrije Skupnosti, kakor je razloženo v uvodni izjavi 32, tržni delež industrije Skupnosti v obdobju analize predstavljen v spodnji tabeli:

Tržni delež industrije Skupnosti

	1999	2000	2001	OP
Tržni delež	25,9 %	25,5 %	21,4 %	21,7 %

(48) Zgornji podatki kažejo, da se je tržni delež industrije Skupnosti v obdobju analize zmanjšal za štiri odstotne točke. Močno povečanje porabe Skupnosti v višini 27 % v obdobju analize ne spreminja trenda hitre rasti zadevnega uvoza, vendar vpliva na padec tržnega deleža industrije Skupnosti, ki se je v enakem obdobju zmanjšal za štiri odstotne točke. Ugotovitve, razložene v uvodni izjavi 84 začasne uredbe, se s tem in zato potrdijo. Treba pa je zabeležiti, da se je tržni delež industrije Skupnosti zmanjšal le v letu 2001, ko se je zadevni uvoz močno povečal.

(v) *Zaposlovanje, produktivnost, plače in sposobnost zbiranja kapitala*

(49) Iz istih razlogov, kakor so navedeni v uvodni izjavi 44, so bili ustrezno pregledani tudi podatki o zaposlovanju in produktivnosti, ki so naslednji:

Zaposlovanje, produktivnost

	1999	2000	2001	OP
Število zaposlenih	194	179	182	173
Indeks 1999 = 1000	*100*	*92*	*94*	*89*
Produktivnost: proizvodnja/zaposlenega	100	122	109	119

Vir: Odgovori industrije Skupnosti v vprašalnikih.

(50) Analiza vseh pregledanih podatkov ni spremenila ugotovitev, razloženih v uvodni izjavi 86 začasne uredbe, in so s tem potrjene.

(51) V zvezi s sposobnostjo zbiranja kapitala industrija Skupnosti ni naletela na posebne težave glede možnosti vlaganja v novo opremo, kakor je razloženo v uvodni izjavi 91 začasne uredbe. Vendar je treba to možnost obravnavati v luči naporov industrije Skupnosti, da bi povečala svojo produktivnost in se spopadla s povečano konkurenco zaradi nizkih tržnih cen.

(52) Ker ni nobenih drugih podatkov o plačah, se ugotovitve iz uvodne izjave 87 začasne uredbe potrdijo.

(vi) *Prodaja*

(53) V zvezi z obsegom prodaje je treba najprej opomniti, da so bili podatki o proizvodnji, razloženi v uvodnih izjavah 65, 66 in 82 začasne uredbe, obravnavani kot enaki prodaji zadevnega izdelka na internem in prostem trgu razen prodaje enega podjetja, kakor je razloženo v uvodni izjavi 46.Prodaja podobnih izdelkov na prostem trgu, ki jo je opravila industrija Skupnosti, in količina proizvodnje, ki sta jo dva vzorčena proizvajalca uporabila za nadaljnjo predelavo podobnega izdelka (interna uporaba), sta predstavljeni spodaj:

	1999	2000	2001	OP
Prodaja na prostem trgu v tonah v protivrednosti celih rib	10 274	8 114	10 727	11 326
Indeks 1999 = 100	*100*	*79*	*104*	*110*
Interna uporaba v tonah v protivrednosti celih rib	872	2 053	1 559	2 795
Indeks 1999 = 100	*100*	*235*	*179*	*320*

Vir: Odgovori vzorčene industrije Skupnosti v vprašalnikih.

(54) Zgornji podatki kažejo, da se je prodaja na prostem trgu povečala za deset odstotnih točk v obdobju analize, medtem ko se je interna uporaba povečala za trikrat. Treba je zabeležiti, da gre visoko rast interne uporabe v glavnem pripisati dejstvu, da je eden od dveh vključenih proizvajalcev dejansko začel opravljati nadaljnjo predelavo šele leta 2000.V vsakem primeru tak razvoj dogodkov kaže, da industrija Skupnosti ni mogla imeti koristi od rasti porabe (+ 27 % v obdobju analize), ampak je bila namesto tega prisiljena povečati uporabo podobnega izdelka.

(vii) *Donosnost*

(55) Pri pregledovanju podatkov, ki so jih predložili vzorčeni sodelujoči proizvajalci Skupnosti, je bila zaradi dokončne določitve pregledana tudi donosnost teh podjetij glede neto prodaje na prostem trgu, ki je predstavljena spodaj:

	1999	2000	2001	OP
Donosnost prodaje na prostem trgu	8,6 %	13,3 %	10,4 %	0,5 %
Indeks 1999 = 100	100	155	122	5

Vir: Odgovori vzorčene industrije Skupnosti v vprašalnikih.

(56) Zgornji podatki kažejo, da kljub temu, da je bila donosnost prodaje na prostem trgu v obdobju od 1999 do 2001 v obdobju preiskave relativno visoka, je zaradi nizkih cen, ki so prevladovale na trgu, nakazovala precejšen padec, skoraj do praga rentabilnosti. Za donosnost, ki vključuje interno uporabo, tega ni bilo mogoče določiti, saj so bili transferji podobnega izdelka dejansko interni transferji povezanih proizvajalcev, za katere se niso izdajale fakture. Vseeno ni nobenega razloga, da bi verjeli, da donosnost teh internih transferjev med dvema zadevnima podjetjema ni podlegala enakim trendom kakor prodaja na prostem trgu.

(vii) *Donosnost naložb, denarni tok*

(57) Pregledana donosnost naložb vzorčenih proizvajalcev Skupnosti v obdobju analize je predstavljena spodaj:

	1999	2000	2001	OP
Donosnost naložb	43,7 %	57,2 %	58,3 %	2,3 %

Vir: Odgovori vzorčene industrije Skupnosti v vprašalnikih.

(58) Zgornji podatki kažejo enak trend, kakršen je bil začasno ugotovljen, zato se ugotovitve, razložene v uvodni izjavi 92, potrdijo. Donosnosti naložb za interne transferje ni bilo mogoče oceniti iz istih razlogov kot donosnost. Če upoštevamo, da so interne transferje opravili sodelujoči proizvajalci z uporabo istih proizvodnih zmogljivosti in istimi naložbami, pa vseeno velja, da sledijo enakim trendom kakor prodaja na prostem trgu.

(59) Vzorčeni proizvajalci industrije Skupnosti so evidentirali neto pritok denarja iz operativnih dejavnosti v obdobju analize. V obdobju preiskave je ta opazno upadel, kakor prikazuje spodnja tabela:

	1999	2000	2001	OP
Denarni tok v ,000 EUR brez interne uporabe	1 522	1 757	1 713	398
Indeks 1999 = 100	*100*	*115*	*113*	*26*
Denarni pritok, izražen v odstotkih prihodka od prodaje	12 %	18 %	13 %	4 %

Vir: Odgovori vzorčene industrije Skupnosti v vprašalnikih.

(ix) *Pripombe zainteresiranih strank*

(60) Ena stranka je dokazovala, da industrija Skupnosti v obdobju preiskave ni utrpela znatne škode, saj so se kazalci uspešnosti, kakor so proizvodnja, proizvodne zmogljivosti, produktivnost in povprečna plača na zaposlenega v tem obdobju zvišali. Poleg tega je bila industrija donosna, imela je visoko donosnost naložb in pozitivni denarni tok. V zvezi s povečanjem proizvodnje je treba zabeležiti, da proizvodnja velike amerikanke upošteva biološki cikel 2,5–3 let, preden so ribe primerne za zakol in prodane na trgu. Povečanje proizvodnje v obdobju preiskave je torej posledica odločitve ribogojcev o količini v vodo vloženih mladih rib v letih 1999 in 2000, kar kaže tržne pogoje v tistih letih, na katera dampinški uvoz še ni vplival. Višja produktivnost je v glavnem posledica naložb v novo opremo, ki so znak prizadevanj industrije Skupnosti, da bi se spopadla z nizkimi cenami na trgu, ter posledica zmanjšane zaposlenosti, kar je dejansko kazalo na resen položaj industrije. Donosnost in denarni tok sta v obdobju preiskave izkazala strm padec, ki je bil posledica nizkih cen na trgu in težke finančne situacije, v kateri se je znašla industrija Skupnosti.

(61) Stranka je tudi trdila, da industrija Skupnosti zaradi svoje licenčne politike ni uspela povečati obsega svoje proizvodnje, da bi pokrila povečano povpraševanje. Opozoriti je treba, da okoljske licence vplivajo na proizvodne zmogljivosti, ki so, kakor je opisano v uvodni izjavi 81 začasne uredbe, v obdobju analize ostale stabilne. Ker pa proizvodne zmogljivosti niso bile polno izkoriščene, so nastale proste zmogljivosti, ki bi jih bilo mogoče uporabiti za pokrivanje povečanega povpraševanja. Argument je bil zato zavrnjen.

(62) Stranke so naprej dokazovale, da več norveških izvoznikov prav tako prodaja postrvi, lažje od 1,2 kg, ki se lahko prodajo po nižjih cenah, in s tem vplivajo na analizo ocene škode. V zvezi s tem je treba navesti, da ni bilo ugotovljeno, da bi vzorčena podjetja, ki so v obdobju preiskave predstavljala približno 40 % celotnega izvoza Norveške, opravila prodajo takih postrvi. Zato je mogoče domnevati, da so bile zadevne količine zanemarljive, če so sploh obstajale, kakor tudi njihov vpliv na analizo. Argument je bil zato zavrnjen.

(63) Ker niso bili predloženi nobeni drugi podatki in ob upoštevanju vseh pregledanih podatkov o ekonomskih kazalcih, se ugotovitve, razložene v uvodnih izjavah 80 do 98 začasne uredbe, potrdijo.

5. **Ugotovitev o škodi**

(64) Interna uporaba je bila omejena na dva vzorčena proizvajalca Skupnosti in nič ni kazalo, da bi nadaljnjo predelavo podobnega izdelka opravljali drugi proizvajalci, ki so del industrije Skupnosti. Ob upoštevanju dobičkov, ki jih je industrija Skupnosti imela v letih 1999 in 2001, tudi ni verjetno, da bi interna uporaba pomembno vplivala na gospodarski položaj industrije Skupnosti. Zato se šteje, da se ugotovitve iz zgornje analize o položaju industrije Skupnosti zaradi interne uporabe niso spremenile.

(65) V obdobju analize se je obseg uvoza po nizkih cenah iz Norveške in Ferskih otokov močno povečal. Njihov tržni delež se je s 3,8 % povečal na 16,7 %. Opozoriti je treba, da sta bila rast uvoza iz Norveške in Ferskih otokov in padec prodajnih cen predvsem opazna med letom 2001 in obdobjem preiskave. Uvožene količine v tem obdobju so bile štirikrat do šestkrat večje, uvozne cene so se znižale za 34 %, prodajne cene industrije Skupnosti (ki so bile blizu praga rentabilnosti) pa so bile v obdobju preiskave nelojalno znižane, in sicer od 7,3 % do 28,4 %. Te dogodke je treba gledati v povezavi z razvojem donosnosti industrije Skupnosti, ki se je po prvem padcu leta 2001 še naprej zniževala v obdobju preiskave.

(66) Kar zadeva argument, da so nekateri podrobni kazalci škode kazali pozitiven razvoj v obdobju analize in zato niso kazali na škodo, je treba najprej opozoriti, da po členu 3(5) osnovne uredbe noben ekonomski dejavnik ali kazalec iz tega člena ni nujno odločilen pri določanju znatne škode, povzročene industriji Skupnosti. Še pomembnejše je, da so nekateri ekonomski kazalci položaja industrije Skupnosti, kakor so proizvodnja, nameščene proizvodne zmogljivosti in izkoriščenost zmogljivosti, produktivnost ter naložbe sicer kazali pozitiven razvoj v obdobju analize, vendar niso imeli želenih učinkov. Dejansko je industrijo Skupnosti močno prizadelo zmanjšanje tržnih deležev na rastočem trgu, čeprav so povpraševanje in nižje cene v obdobju preiskave vodile k navideznim izgubam, ki pa so dejansko več kot izravnale prej navedeni pozitivni razvoj.

(67) Ob upoštevanju vseh zgoraj navedenih dejavnikov se šteje, da je industrija Skupnosti utrpela znatno škodo.

G. **VZROK ŠKODE**

(68) Stranke so dokazovale, da nelojalnega nižanja cen zaradi norveškega izvoza velikih amerikank ni mogoče obravnavati kot precejšnje in škodljivo za industrijo Skupnosti. V tem pogledu je treba najprej zabeležiti, da je ugotovljeno nelojalno nižanje cen precejšnje, če upoštevamo posebne pogoje tega izdelka: velika amerikanka je osnovni izdelek in je občutljiva za spremembe cen. Poleg tega je industrija Skupnosti zelo razdrobljena in torej na more vsiljevati svojih cen na trgu. Vsi ti dejavniki skupaj lahko razložijo škodljiv vpliv, ki ga je ugotovljeno nelojalno nižanje cen imelo na industrijo Skupnosti.

(69) Stranke so naprej dokazovale, da je obdobje preiskave sovpadalo z začasno in ciklično neusklajenostjo ponudbe in povpraševanja na svetovnem trgu postrvi. Ker je treba odločitve o naložbah sprejeti dve do tri leta, preden se izdelek dejansko pojavi na trgu, je stabilnost cen občasno motena. Občasno pomanjkanje na trgu vodi k povišanju cen, medtem ko je učinek ravno nasproten, če povpraševanje ne dosega proizvodnje.

(70) Če bi bilo torej povpraševanje na trgu Skupnosti v obdobju analize preveliko in bi povzročalo pomanjkanje na trgu, bi to običajno povzročilo dvig cen, saj bi bili potrošniki zaradi prevelikega povpraševanja pripravljeni plačati višje cene. Namesto tega pa so leta 2001 in v obdobju preiskave cene strmo padle, kar je v odsotnosti drugih verjetnih razlag treba pripisati dampinškemu uvozu iz Norveške in Ferskih otokov.

(71) Dokazovale so še, da je velika amerikanka osnovni izdelek na dominantnem trgu Japonske, kjer so cene določene, in da so cene Skupnosti sledile tem cenam, ki pa so se v istem obdobju znatno znižale. V tem pogledu je treba zabeležiti, da so se glede na podatke, ki jih je predložila Norveška zveza za morsko hrano o japonskih veleprodajnih cenah za zamrznjeno norveško postrv za obdobje 1997 do 2003, cene na japonskem trgu vztrajno zniževale v celotnem obdobju analize, upoštevajoč tečajna nihanja. Vendar pa izsledki preiskave niso potrdili argumenta, da cene amerikank po vsem svetu določa japonski trg. Čeprav je res, da so cene v Skupnosti močno padle tudi v obdobju preiskave, kakor cene na japonskem trgu, so se v letu 1999 obdržale na razumni ravni in se leta 2000 celo dvignile, v nasprotju s cenami na Japonskem. V istem obdobju je uvoz iz Norveške in Ferskih otokov sledil istemu trendu kakor cene v Skupnosti, medtem ko je glede obsega ostal na nizki ravni. Samo leta 2001, ko so bile cene na japonskem trgu zelo nizke, se je dampinški uvoz v Skupnost iz Norveške in Ferskih otokov dramatično povečal in dosegel kar trikratni obseg uvoza iz leta 2000. To povečanje je torej mogoče nesporno povezati s prodajo na skupnostnem trgu dela presežne proizvodnje, povzročene zaradi znižanja izvoza na uničeni japonski trg. Argument je bil zavrnjen na zgornji osnovi.

(72) Ker niso bili predloženi nobeni drugi podatki o vzroku škode, se izsledki in ugotovitve, razloženi v uvodnih izjavah 109 do 120 začasne uredbe, potrdijo.

H. **INTERES SKUPNOSTI**

(73) Po uvedbi začasnih ukrepov so nekatere zveze ribogojcev predložile pripombe kot ugovor k ukrepom. Vsem zadevnim strankam je bil poslan vprašalnik in bile so povabljene, da predložijo svoje odgovore, na podlagi katerih je bila izdelana ocena domnevnih gospodarskih učinkov protidampinških ukrepov na te gospodarske subjekte. Ena stranka je odgovorila na vprašalnik in predložila podatke o sedmih svojih podjetjih. Na osnovi teh informacij, ki so bile konsolidirane za sedem podjetij, je bilo ugotovljeno, da je gospodarski učinek protidampinških ukrepov na podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo rib, zanemarljiv. Argument je bil zato zavrnjen.

(74) Ena stranka je dokazovala, da je zadevni izdelek iz Norveške boljše kakovosti ter da bi uvedba dokončnih ukrepov zmanjšala ponudbo kakovostnih postrvi iz Norveške. S tem bi bili oškodovani vključeni uvozniki in tudi potrošniki, saj bi se cene zaradi zmanjšane dobave iz Norveške verjetno dvignile. Učinek manjše ponudbe postrvi iz Norveške naj bi bil posebno močan poleti in zgodaj jeseni, ko je ponudba postrvi iz Finske nizka. Poleg tega je dokazovala, da bi uvedba protidampinških ukrepov privedla k trajni preusmeritvi prodajnih dejavnosti norveških izvoznikov od Skupnosti na druge trge, kar bi škodilo uvoznikom in potrošnikom v Skupnosti.

(75) V zvezi z razlikami v kakovosti je treba zabeležiti, da so bile upoštevane pri različnih vrstah zadevnega izdelka in kot take pregledane v izračunu dampinga in oceni škode. Kar pa zadeva višje cene v Skupnosti zaradi manjše ponudbe postrvi iz Norveške, je treba poudariti, da je namen protidampinških dajatev ponovno vzpostaviti enake konkurenčne pogoje in ne preprečiti dostopa do trga Skupnosti. Glede učinka ukrepov na finski trg zaradi zmanjšane ponudbe zlasti poleti je treba opozoriti, da se finski trg ne obravnava kot ločeni trg v skladu s členom 4(1)(b) osnovne uredbe. Zato so pogoji ponudbe in povpraševanja določeni na ravni celotnega trga Skupnosti, na katerem uvoz iz Norveške konkurira proizvajalcem Skupnosti. Možnost norveških proizvajalcev/izvoznikov, da izvažajo poleti, ko je ponudba na finskem trgu nizka, je konkurenčna prednost. Če taka prednost obstaja, nanjo uvedba protidampinških ukrepov ne vpliva in norveški proizvajalci – izvozniki jo bodo lahko naprej izkoriščali.

(76) Ista stranka je dokazovala, da se je od uvedbe začasnih ukrepov norveški izvoz amerikank v Skupnost zmanjšal za več kakor 60 % v primerjavi z istim obdobjem leta 2000. Tako zmanjšanje dobave se bo gotovo nadaljevalo tudi v prihodnje, če upoštevamo padajočo raven proizvodnje amerikank na Norveškem in bo škodljivo vplivalo za uvoznike, predelovalno industrijo in potrošnike v Skupnosti.

(77) V tem pogledu je treba najprej zabeležiti, da so protidampinški ukrepi namenjeni ponovni vzpostavitvi enakih konkurenčnih pogojev in ne preprečevanju dostopa do trga Skupnosti. Treba je poudariti, da se je pred hitrim povečanjem dampinškega uvoza leta 2001 uvoz nadaljeval na ravni, primerljivi z letoma 1999 in 2000. Kar zadeva padajočo raven proizvodnje na Norveškem, pa niso bili predloženi nobeni utemeljeni dokazi, da bo taka situacija trajna. Poleg tega vsako tako zmanjšanje ne bi moglo dejansko vplivati na izvoz v Skupnost, če bi bili pogoji oskrbe na drugih izvoznih trgih med izvozom celo manj ugodni kakor pogoji za uvoz v Skupnost. Na tej osnovi je bil argument zavrnjen.

(78) Več zvez predelovalcev rib je dokazovalo, da ni bila posvečena zadostna pozornost obstoju različnih tržnih segmentov (cela riba, fileti, ikre in prekajena riba) in različnemu določanju cen v teh segmentih. Poleg tega so trdili, da imajo velike amerikanke, gojene v slanih vodah Norveške, poseben položaj na trgu in da omejevanje dostopa do tega posebnega porekla izdelka z uvedbo visoke dajatve ni bilo v prid prosti konkurenci.

(79) Prvič, treba je zabeležiti, da prekajena postrv in ikre niso predmet te preiskave. V zvezi s celo ribo in fileti pa je treba opozoriti, da so bile upoštevane kot različne vrste tega izdelka in kot take pregledane v izračunu dampinga in oceni škode. Različno določanje cen za različne tržne segmente je bilo dejansko upoštevano. V zvezi s posebnim poreklom izdelka je preiskava pokazala, da so izdelki, izvoženi iz Norveške ali Ferskih otokov, in izdelki, ki jih prodajajo proizvajalci Skupnosti, podobni izdelki v vseh bistvenih fizičnih značilnostih in načinih uporabe.

(80) Zveze so tudi trdile, da so se poceni velike amerikanke, večinoma finske proizvodnje, prodajale večinoma na trgu potrošnikov kot cele ribe ali fileti, medtem ko jih predelovalci ne uporabljajo v velikem obsegu. Ta argument ni bil utemeljen. Ravno nasprotno, na podlagi informacij, ki so jih preložila finska sodelujoča podjetja, je bilo ugotovljeno, da je bil del njihove proizvodnje prodan predelovalcem in tudi, da so ti ta izdelek naprej predelali sami, preden so ga prodali na trgu. Precejšnje nelojalno nižanje cen, ugotovljeno za uvoz iz Norveške in Ferskih otokov, tudi kaže, da je bil poceni uvoz iz Norveške in Ferskih otokov za predelovalce zanimiv predvsem zaradi nizke cene. Argument je bil zato zavrnjen.

(81) Dokazovale so, da je trg Skupnosti zabeležil višje cene po obdobju preiskave, torej tudi konec obdobja nizkih cen postrvi in da je zelo verjetno, da bodo cene kratkoročno in srednjeročno ostale relativno visoke. Najprej je treba zabeležiti, da se v skladu z ustaljeno prakso Skupnosti dogodki, ki se nanašajo na obdobje po obdobju preiskave upoštevajo le, če so očitni, nedvoumni in trajni. Tako spreminjanje cen pa ni bilo utemeljeno in predloženi niso bili nobeni elementi, ki bi kazali na verjetnost trajanja spreminjanja cen. Čeprav je bilo dejansko ugotovljeno, da so se cene po obdobju preiskave zvišale, to dejstvo samo po sebi ne predstavlja dokaza za cene v prihodnosti, določene na podlagi razmerja med ponudbo in povpraševanjem. V nasprotju s ponudbo, ki jo je mogoče napovedati, je povpraševanje zelo težko predvidljivo, saj nihanje cen lahko povzročijo mnogi prepleteni dejavniki na trgu. Vsekakor niso bile predložene nobene pomembne informacije, ki bi utemeljile ta dva dejavnika. Argument je bil zato zavrnjen.

(82) Nadalje so trdile, da bo dajatev na uvoz povzročila dvig cen, predelovalci se bodo obrnili k drugim vrstam rib, kakor je losos, in ribogojci v Skupnosti se bodo morali spopasti s težavami pri prodaji postrvi. Dokazovale so, da protidampinški ukrepi ne bi bili v interesu proizvajalcev.

(83) Kar zadeva zvišanje cen, so protidampinški ukrepi dejansko namenjeni za povečanje dampinških cen in odpravo škodljivega vpliva, ki ga je utrpela industrija Skupnosti. Ni mogoče izključiti niti tega, da pride do učinka zamenjave, pri čemer je treba upoštevati zamenljivost velike amerikanke z lososom in cenovno razliko med obema. Na splošno, kadar povečanje cene pomaga zagotoviti donosnost tej panogi Skupnosti, lahko drugi izvozniki, za katere ne veljajo ukrepi, in panoga Skupnosti z višjo uporabo proizvodnih zmogljivosti povečajo obseg svoje ponudbe, ki mora ustrezati povpraševanju, in najti novo ravnovesje na nižji cenovni ravni. Opozoriti je treba, da zamenjava z lososom enako vpliva na cene. Čeprav so protidampinški ukrepi namenjeni ponovni vzpostavitvi enakih konkurenčnih pogojev, cene določajo prevladujoče sile na trgu.

(84) Ena stranka je dokazovala, da se njeno neodzivanje kot predstavnika interesov združenj potrošnikov ne bi smelo razlagati kot pomanjkanje zanimanja, zlasti pa ne kot povod za sklep, da bo vpliv protidampinških ukrepov na potrošnike omejen. Zato je zahtevala, da se ustrezno spremeni uvodna izjava 117 začasne uredbe. Institucije so zahtevek zabeležile. Zaradi pomanjkanja kakršnih koli utemeljenih informacij pa zahtevek ne vpliva na sklepe začasne uredbe o interesu Skupnosti.

(85) Finska zveza za industrijo hrane in pijače je predložila pripombe, ki jih ni bilo mogoče upoštevati za dokončne sklepe, saj se ni prijavila kot zainteresirana stranka v časovnem roku, objavljenem v razpisu na začetku postopka, niti v časovnem roku, ki ga določa člen 2 začasne uredbe. Poleg tega so člani zveze, ki so sodelovali v preiskavi, izrecno zavrnili obtožbe, ki jih je izpostavila zveza.

(86) Ker niso bili predloženi nobeni drugi podatki o interesu Skupnosti, se ugotovitve in sklepi, razloženi v uvodnih izjavah 109 do 120 začasne uredbe, potrdijo.

I. DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI

(87) Glede na sprejete ugotovitve v zvezi z dampingom, škodo, vzrokom škode in interesom Skupnosti bi bilo treba uvesti dokončne protidampinške ukrepe, da se prepreči nadaljnje povzročanje škode industriji Skupnosti, ki jo povzroča dampinški uvoz iz Norveške in Ferskih otokov.

1. **Raven odprave škode**

(88) Na podlagi metodologije, razložene v uvodnih izjavah 121 do 125 začasne uredbe, je raven odprave škode izračunana za določanje ravni ukrepov, ki jih je treba dokončno uvesti.

(89) Norveške oblasti so trdile, da je upoštevana normalna stopnja dobička v višini 12 % previsoka. Dokazovale so, da obdobje analize ni reprezentativno prikazalo normalne konkurenčne situacije, saj so bile cene in stopnje dobička, glede na industrijo, v teh letih posebej visoke v primerjavi s povprečnim stanjem v industriji.

(90) Najprej je treba opomniti, da ta argument ni bil utemeljen. Drugič, hiter padec cen norveške postrvi na japonskem trgu, ki je razložen v uvodni izjavi 71, je lahko bistveno vplival na dobičke, ki jih je norveška industrija realizirala v obdobju analize. Vendar se tak padec cen na trgu Skupnosti ni pojavil pred povečanjem dampinškega uvoza, ko je prevladovala normalna konkurenčna situacija. Argument, da obdobje analize ni reprezentativno prikazalo normalne konkurenčne situacije, je bil zato zavrnjen.

(91) Na podlagi pregledanih podatkov o donosnosti industrije Skupnosti, razloženih v uvodni izjavi 55, je bilo ugotovljeno, da se 10 % raven dobička šteje kot ustrezna raven, ki bi jo po pričakovanjih lahko dosegla industrija Skupnosti, če ne bi bilo škodljivega dampinga.

(92) Ena stranka je trdila, da različni kakovostni razredi podobnih izdelkov v Skupnosti niso bili ustrezno obravnavani, kar je privedlo do nedoslednosti pri oblikovanju ciljnih cen.

(93) Dejansko je bilo ugotovljeno, da so bili nekateri posli napačno evidentirani v smislu kakovosti, in sicer zaradi napak pri branju nekaterih faktur. Vsi pomembni posli so bili popravljeni in pripravljeni so bili novi izračuni za določanje nelojalnega zniževanja cen in stopnje škode. Poleg tega so bili opravljeni tudi popravki, ki so upoštevali carine prosto kvoto, ki je bila dodeljena za Ferske otoke.

(94) Na podlagi zgoraj navedenega so spodaj predstavljene nove stopnje za odpravo škode:

	Stopnja za odpravo škode
Norveška	19,9 %
Ferski otoki	
P/F Vestsalmon (za blago, ki ga proizvaja *P/F Vestlax*)	43,8 %
P/F PRG Export (za blago, ki ga proizvaja *P/F Luna*)	54,4 %
Druge sodelujoče družbe	49,3 %

(95) Ker ni bilo drugih pripomb, se potrdi metodologija za določanje ravni odprave škode, kakor je opisana v uvodnih izjavah 121 do 125 začasne uredbe.

2. **Oblika in stopnja dajatev**

(96) Glede na naslednje in v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe je treba uvesti dokončne protidampinške ukrepe za uvoz blaga s poreklom iz Norveške in Ferskih otokov. Ukrepe je treba uvesti na ravni ugotovljenih stopenj škode ali stopenj dampinga, kar je nižje. Ni razloga, zakaj te dajatve ne bi kot začasni ukrepi prevzele oblike dajatve *ad valorem*.

(97) Po uvedbi katerih koli dokončnih ukrepov bo Komisija pregledala tržni razvoj, predvsem učinek povečanja skupnostnega trga, in predlagala spremembe za izvajanje teh ukrepov, če bo to potrebno.

3. **Pobiranje začasnih dajatev**

(98) Zaradi višine ugotovljenih stopenj dampinga in glede na škodo, povzročeno industriji Skupnosti, je potrebno, da se varščine, položene za začasne protidampinške dajatve, ki jih uvaja začasna uredba, dokončno poberejo v višini dokončno uvedenih stopenj dajatev. Če so dokončne dajatve višje od začasnih dajatev, se dokončno poberejo le varščine v višini začasnih dajatev.

(99) Zahtevke za uporabo posamičnih protidampinških stopenj dajatev (npr. zaradi spremembe imena podjetja ali po ustanovitvi novih proizvodnih ali prodajnih enot) je treba nemudoma vložiti pri Komisiji ([1]), in sicer skupaj s potrebnimi informacijami, zlasti o spremembi dejavnosti podjetja na področju proizvodnje ter domače in izvozne prodaje, ki so povezane s to spremembo imena ali spremembo proizvodnih in prodajnih enot. Komisija bo po posvetovanju s svetovalnim odborom Uredbo ustrezno spremenila, da prilagodi seznam podjetij, za katera veljajo posamezne stopnje dajatve, kjer je to primerno.

4. **Sprejete obveznosti**

(100) Komisija je z Uredbo št. 117/2004 z dne 23. januarja 2004 o spremembah začasne uredbe potrdila sprejete obveznosti, ki sta jih ponudila dva proizvajalca – izvoznika s Ferskih otokov. Razlogi za sprejetje teh obveznosti so predpisani v tej uredbi. Svet priznava, da sprejete obveznosti odpravljajo škodljiv učinek dampinga. Poleg tega bodo podjetja Komisiji sporočila redne in natančne podatke o svojih izvozih v Skupnost, kar pomeni, da Komisija lahko izvajanje obveznosti učinkovito nadzira. V teh okoliščinah se šteje, da je tveganje izogibanja s strani zadevnih podjetij omejeno.

(101) Poudariti je treba, da se ob domnevni kršitvi, kršitvi ali odstopu s strani podjetja temu lahko naložijo protidampinške dajatve v skladu s členom 8(9) in (10) osnovne uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. S tem se uvede dokončna protidampinška dajatev za uvoz velikih amerikank (Oncorhynchus mykiss), svežih, ohlajenih ali zamrznjenih, celih (z glavo in škrgami, brez drobovja, maso več kakor 1,2 kg posamezno ali brez glave, škrg in drobovja, maso več kakor 1 kg posamezno) ali v obliki filetov (mase več kakor 0,4 kg posamezno) s poreklom iz Norveške in Ferskih otokov, ki se zdaj uvrščajo pod oznake KN 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 10 15 in 0304 20 15.

([1]) Evropska Komisija – Generalni direktorat za trgovino – Direktorat B – J-79 5/17 Rue de la Roi/Wetstraat 200 B 1049 Bruselj.

2. Stopnja dokončne protidampinške dajatve na neto ceno franko meje Skupnosti, neocarinjeno, za izdelke iz odstavka 1, ki jih proizvajajo vse družbe na Norveškem, je 19,9 %. Stopnja dokončne protidampinške dajatve na neto ceno franko meje Skupnosti, neocarinjeno, za izdelke iz odstavka 1, ki jih proizvajajo spodaj navedene družbe s Ferskih otokov, je naslednja:

Proizvajalec	Dokončna protidampinška dajatev (%)	Dodatna oznaka TARIC
P/F PRG Izvoz s povezanim proizvajalcem *P/F Luna, FO-510 Gøta*	54,4 %	A474
P/F Vestsalmon s povezanim proizvajalcem *P/F Vestlax, P.O.Box 82, FO-410 Kollafjørður*	30,0 %	A475
P/F Alistødin Á Bakka, Bakkavegur FO-625 Glyvrar	42,6 %	A476
P/F Atlantic Seafarm, FO-900 Vágur	42,6 %	A477
East Salmon, Box 177, FO-700 Klaksvík	42,6 %	A478
Funningslaks PF, Miðrás 3, FO-100 Tórshavn	42,6 %	A479
Gulin PF, Miðrás 3, FO-100 Tórshavn	42,6 %	A480
P/F Hellisvað, FO-727 Árnafjørður	42,6 %	A481
Kalbaks Laksaaling PF, Í Brekkum 1, FO-530 Fuglafjørður	42,6 %	A482
Navir, P/F, Argjabodagøta 7, FO-160 Argir	42,6 %	A483
Druge družbe	54,4 %	A999

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

Uvoz blaga pod eno od naslednjih dodatnih oznak TARIC, ki ga izdela in neposredno izvozi (odpremi in fakturira) spodaj navedeno podjetje podjetju v Skupnosti, ki deluje kot uvoznik, se oprosti plačila protidampinških dajatev, uvedenih skladno s členom 1, če je uvoz potekal v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 1628/2003.

	Proizvajalec	Dodatna oznaka TARIC
Ferski otoki	*P/F PRG* Izvoz s povezanim proizvajalcem *P/F Luna, FO-510 Gøta*	A474
Ferski otoki	*P/F Vestsalmon* s povezanim proizvajalcem *P/F Vestlax, P.O.Box 82, FO-410 Kollafjørður*	A475

Člen 3

Kar zadeva uvoz izdelkov iz člena 1(1) s poreklom iz Norveške in Ferskih otokov se varščine, položene za začasne protidampinške dajatve v skladu z Uredbo (ES) št. 1628/2003, dokončno poberejo v skladu s spodaj navedenimi pravili.

Varščine, ki presegajo dokončne protidampinške stopnje dajatev, se sprostijo. Če so dokončne dajatve višje od začasnih dajatev, se dokončno poberejo le varščine v višini začasnih dajatev.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. marca 2004

Za Svet

Predsednik

D. AHERN